

Григорій Неженка

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Майже пів століття
№ 767526

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

№ 12 (286)

Середа, 12 квітня 1950 р.

Ціна 20 к.

СЛАВНА РІЧНИЦЯ

Шість років тому, 10 квітня 1944 року, могутній московський салют сповістив світові про нову перемогу Радянської Армії: війська 3-го Українського фронту, в результаті вмілого обхідного маневру, оволоділи важливим господарсько-політичним центром країни, обласним містом України і першокласним портом на Чорному морі—Одесою. Ніщо не врятувало фашистських загарбників—ні авіація Герінга, ні пропаганда Геббельса, ні численні укріплення. Ніяка сила не змогла стримати навального натиску наших військ—і ось над прекрасним Оперним театром гордо майорить червоний прапор, на залитих сонцем широких вулицях лунають радісні пісні...

Жахливу картину побачили визволителі. В руїнах і попелі лежали понівечені заводи, споруди порту, прекрасні санаторії, чудові житлові будинки. Тяжкі рани нанесли фашистські окупанти нашому рідному місту-герою. Гітлерівські кати розстріляли, повісили та замордували в концтаборах 280 тисяч радянських громадян. 78 тисяч людей, в тому числі 22 тисячі дітей, були вигнані у фашистське рабство. Нема слів, щоб описати всі страждання, які довелося зазнати славним одеситам. Ворог лютував. Але ніщо не могло зломити мужності радянських патріотів. Партизанські загони, підпільні організації, створені комуністами, не давали спокою загарбникам—громали їх бойову техніку, руйнували комунікації, нещадно винищували фашистських окупантів.

З перших днів свого визволення трудящі Одеси, під керівництвом партійної організації, з небаченим ентузіазмом взялися за відбудову рідного міста. На допомогу одеситам прийшла партія і радянський уряд, прийшов великий Сталін. Ця допомога і обумовила такі темпи відродження, яких не знає історія жодної капіталістичної країни.

За роки післявоєнної п'ятирічки стали до ладу понад 600 промислових підприємств.

НА ЧЕШЬ ЗНАМЕННОЇ ДАТИ

Громадськість університету широко відзначила знаменну дату—6-річчя з дня визволення Одеси від фашистських загарбників.

В академічних групах проведені бесіди і доповіді, присвячені цій визначній події. Вийшли святкові номери стінгазет, у головному корпусі університету влаштовано виставку.

Піднявся з руїн і став ще більш потужним Одеський порт—гордість країни. Далеко за межами рідного міста лунає слава про трудові подвиги наших знатних земляків Філатова і Ольшанського, лауреата Сталінської премії Григорія Неженка, депутата Верховної Ради СРСР, прядильниці джутової фабрики тов. Козлової і десятків інших.

Радянська Одеса стала містом квітучої передової соціалістичної культури і науки. За післявоєнні роки відроджені всі вузи, науково-дослідницькі інститути і технікуми міста-героя. Сьогодні в 17 вузах і 31 технікумі вчиться до 33 тисяч студентів—значно більше, ніж до війни.

Провідне місце серед учбових закладів міста займає Одеський університет. Уже в квітні 1944 року в ньому розпочалися заняття на шести факультетах.

Значних успіхів досяг за шість років колектив нашого університету. Зараз у нас працюють вісім науково-дослідних установ. В університеті відкрито чотири нових факультети—геологічний, економічний, юридичний та іноземних мов. Будівельники закінчують відбудову одного з найбільших учбових корпусів—фізико-хімічного. У новому навчальному році тут розпочнуться заняття.

Набагато зросла успішність студентів університету. Якщо в 1944-45 навчальному році загальна кількість відмінних та добрих оцінок складала 71,4%, а кількість незадовільних оцінок 3,2%, то за перший семестр 1949—1950 року ми мали 89,5% відмінних та добрих оцінок і лише 0,5%—незадовільних.

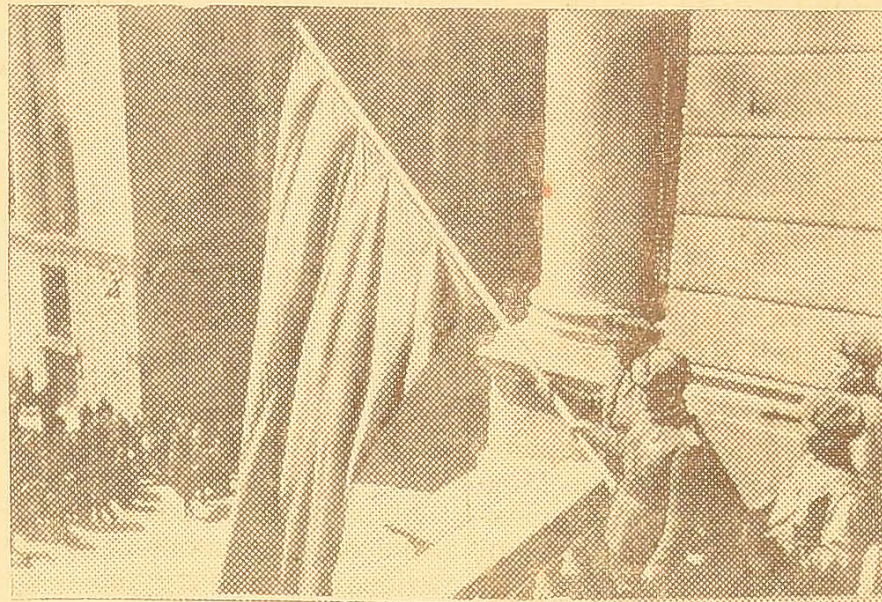
Відзначаючи знаменну дату, кожний науковий працівник, кожний студент університету повинен докласти всіх сил, щоб збільшити свій внесок в справу відродження рідного міста-героя, у всенародну боротьбу за нове процвітання і даліше піднесення могутності соціалістичної Батьківщини.

8 квітня відбулися урочисті збори викладачів, студентів та співробітників університету. З доповіддю «Шоста річниця з дня визволення Одеси від фашистських загарбників» виступив доцент Алексеев-Попов.

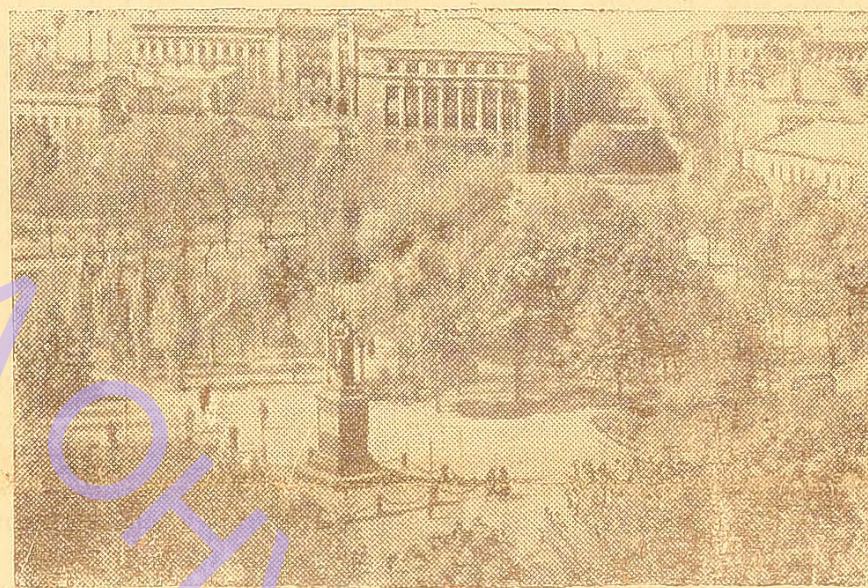
Вечір закінчився великим концертом учасників 1-ої післявоєнної олімпіади художньої самодіяльності університету.

Цвіте наше місто-герой

Минуло шість років з того дня, коли доблесні радянські війська звільнили Одесу від фашистських загарбників. Згарища і руїни залишилися в місті після хазяйнування окупантів. З перших днів визволення трудящі Одеси з величезною енергією взялися за відбудову свого міста-героя. Невпізнанно змінилася Одеса за роки післявоєнної сталінської п'ятирічки. Піднялися з руїн сотні фабрик і заводів, шкіл, санаторіїв і житлових будинків. Знову став до ладу славновісний Одеський порт. Широко розгорнулося будівництво нових підприємств і культурних закладів. Одесити докладають всіх сил, щоб в найкоротший строк остаточно залікувати рани, заподіяні місту фашистськими окупантами, і зробити Одесу ще кращою, ніж вона була до війни.

10 квітня 1944 р. Радянські воїни-визволителі встановлюють червоний прапор над Одеським оперним театром.

Площа ім. 10-річчя Радянської Армії. У центрі—відбудований будинок школи.

Відбудований Одеський порт.

Одеса звітує

Красуня-Одеса Вітчизні звітує,
Вождю посилає листа.
Бурхливим потоком життя в ній
вире
І сила, і радість зроста.
Нові і прекрасні будови піднялися
На місці недавніх руїн.
І порт—наша гордість—приймає
пароплави
З далеких і близьких країн.
В могутньому темпі заводи
працюють,
Щодня Батьківщині дають—
Верстати й жнивarki та судна
готують
У рейси, в осяяну путь.
У школах просторих і вузах Одеси
В напрузі іде навчання.
Обличчя міняють Слобідка,
Пересип
І щастя дзвенить у піснях.
А день наш іскриться у
променях слави
І квітнуть веселі сади.
Красуйся, Одесо,—перлина
Держави,
У світ комунізму іди.
М. ШЕВЧЕНКО.

Морская лирическая

Плещут волны в берега
скалистые—
Синяя прозрачная вода.
И уходят в море серебряное
Солнцем озаренные суда.
Девушки гуляют под каштанами,
Смотрит в даль морскую чья-то
мать...
Может будут встречи с ураганями,
Но моряк не должен унывать.
Припев: Мало ль на земле
Городов и стран!
Я бывал во многих,
По морям скользю,
Только город мой—
Сердцу дорогой.
Никакой другой
С ним сравнить нельзя.
И придет в далекую Америку
Пароход под флагом-кумачом,
Прогуляться по чужому берегу,
Выйдет наш советский морячок.
Он увидит этажи белесые,
До которых взглядом не достать.
Скажет он: «А все-таки, с Одессою
Город Сан-Франциско
не сравнить!»
Припев: Мало ль на земле
Городов и стран!
Я бывал во многих,
По морям скользю,
Только город мой—
Сердцу дорогой.
Никакой другой
С ним сравнить нельзя.
В дальнем Сингапуре,
под бананами,
Там, где вечно тишина и зной,
Думалось, что где-то за туманами,
Скрылся берег стороны родной.
Даже там, под пальмами
бразильскими,
Где мы опускали якоря,
Снились нам поля, леса российские
И родная алая заря.
Припев: Мало ль на земле
Городов и стран!
Я бывал во многих,
По морям скользю,
Только город мой—
Сердцу дорогой.
Никакой другой
С ним сравнить нельзя.
В. КУРБАТОВ.

НОВИМИ УСПІХАМИ ВІДЗНАЧАЄМО ШОСТІ РОКОВИНИ З ДНЯ ВИЗВОЛЕННЯ ОДЕСИ

ПЕРШІ ІСПИТИ

На географічному факультеті почалася весняна іспитова сесія. Студенти IV та V курсів успішно склали всі заліки.

Напередодні свята студенти-випускники тримали іспити з спеціальних дисциплін. Грунтовні знання показали комуністи та комсомольці т.т. Зубавленко, Соколова, Перченко, Живиця. Їх відповіді оцінені на «відмінно». Більшість випускників вже закінчили написання своїх дипломних робіт.

В. МАРЧЕНКО.

У МАЙБУТНІХ ІСТОРИКІВ

Радісно зустрічають 6-ті роковини з дня визволення Одеси від фашистських загарбників студенти історичного факультету. Випущено другий номер рукописного науково-публіцистичного журналу «Історик». В ньому вміщено доповіді студентів Найдьонова, Абрамовича, Галіса, прочитані на засіданнях наукових гуртків. Ці доповіді актуальні і розроблюють цікаві наукові питання.

Б. БОРИСОВ.

КНИГИ ДЛЯ СЕЛА

Комсомольці нашого університету збирають книги для поповнення сільських бібліотек. Серед зібраних книжок—твори визначних радянських письменників та поетів, лауреатів Сталінських премій О. Фадеева, Л. Леонова, К. Симонова, І. Еренбурга, О. Гончара та інших.

Біля тисячі творів художньої літератури—такий подарунок комсомольців університету молодим колгоспникам області до дня радісного свята.

П. РАЙГОРОДСЬКА.

ДО 20-РІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТІ В. В. МАЯКОВСЬКОГО

КЛАСИК ПОЕЗІЇ СОЦІАЛІСТИЧНОГО РЕАЛІЗМУ

14 квітня минає 20 років з дня смерті великого радянського поета Володимира Володимировича Маяковського. Все своє життя Маяковський відстоював високе громадське призначення мистецтва, боровся за бойову, дійову поезію.

Поезія Маяковського сповнена пристрасної більшовицької партійності, національної гордості, глибоко дійового почуття радянського патріотизму. „Я від партії не відокремлюю себе і вважаю себе зобов'язаним виконувати всі постанови більшовицької партії, хоча не ношу партійного квитка“, — говорив В. Маяковський, стверджуючи єдність бажань поета і волі партії.

У визнанні нерозривності творчості поета і соціалістичного будівництва, у проголошенні гордості художника як активного і пристрасного учасника боротьби за комунізм — ключ до лірики Маяковського. Органічна єдність особистого і громадського знаходять у ліриці Володимира Маяковського яскраве і повне відображення:

„Вопрос
о личном счастье
не прост,
Когда на республику
лезут громилы.
Личное счастье —
это
рост
республики нашей
богатства и силы“.

Маяковський був непримирним борцем проти міщанської, формалістичної, індивідуалістичної лірики. Поезія Маяковського — „труднейший марш в коммунизм“. Нема теми, на яку б не відгукнувся поет. Він весь „слився с массами“, творив в найрізно-

манітніших жанрах: лірики і сатири, поеми і фейлетона, частушки і лозунга.

У 1920 році Маяковський звернувся до теми провждя. Поема В. В. Маяковського „Владимир Ильич Ленин“ — це поема про безсмертя ленінської справи, ленінських ідей.

Особливо виразно виявився патріотизм Маяковського у поемі „Хорошо“. Це — лірична поема про велику любов поета до Батьківщини, до країни,

„— которую
завоевал
и полуживую
вынянчил“.

Поет широко радіє, що його праця вливається в працю його республіки. Поема Маяковського „Хорошо“ — прекрасна епопея соціалістичної революції.

Тема оборони радянської Вітчизни проходить через всю післяжовтневу творчість Маяковського. Він гнівно викрикує імперіалістів, які готують війну проти СРСР, закликає радянських людей до пильності.

Поет неустанно закликає зміцнювати технічну міць Радянської Армії і Військово-Морського флоту, вдосконалювати сталінську авіацію. Він попереджає зарозумілих фашистів:

„Страна у нас
мягка и добра,
Но землю Советов —
не трогайте:

Тому,
кто свободу придет
отобрать,
Сумеет
остричь когти“.

Маяковський гордиться своєю країною, її людьми, мовою, культурою. Він розвінчує антинародний зміст буржуазної

демократії і цивілізації, розкриває контрасти розкішного одягу мільйонерів і „хрип і кашель чахотки портняжескої“. Побачити „небоскреб в разрезе“ поетові не перешкодила американська статуя Свободи. „Замахнулася кулаком с факелом американская баба Свобода, прикрывшая задом тюрьму Острова Слез“, — писав Маяковський. Трагедія безробітних не закрив від радянського поета Бруклінський міст.

„Здесь жизнь была
одним — беззаботная.
Другим —
голодный протяжный вой.“

Отсюда безработные
в Гудзон кидались
вниз головой.“

Маяковський обурений розліною американською капіталістичною культурою — культурою долара, бізнеса, поліцейського шпигунства, продажною пресою. Правда, висловлена Маяковським про Америку, це — сучасна правда. Вірші поета викривають чорну справу сучасних паліїв війни.

У дні Великої Вітчизняної війни радянського народу вірші Маяковського одержали нове могутнє звучання. Вони запалювали наших воїнів на подвиги в боях проти лютого ворога. І зараз поезія Маяковського звучить з великою життєстверджуючою силою, допомагає радянським людям будувати комунізм.

Володимир Володимирович Маяковський був справді народним поетом, поетом-патріотом, полум'яним борцем за комунізм. Великий Сталін назвав його кращим талановитішим поетом нашої радянської епохи.

Доцент П. ЗБАНДУТО,
кандидат філологічних наук

Маяковський живе і бореться

Серед великих імен, якими гордиться радянський народ, є світле ім'я великого поета соціалістичної епохи Володимира Маяковського.

Ми, молоді радянської країни, вчимося у Маяковського палко любити свою Батьківщину і ненавидіти її ворогів.

Вірші Маяковського виховують нас у дусі бойової партійності, любові і відданості більшовицькій партії і великому Сталіну.

Маяковський допомагає нам нещадно боротися проти пережитків капіталізму у свідомості людей, проти всіляких проявів космополітизму, буржуазного націоналізму, аполітичності, безідейності.

Минуло понад 20 років, як Маяковський у своїх віршах про закордон викрив болячки капіталістичного світу, однак зображені ним картини жакливого життя Західної Європи і Америки залишаються в силі і зараз. У закордонному циклі віршів поет яскраво і переконливо показав справжнє обличчя

сучасної буржуазії, її лицемерство і продажність, правдиво висвітлив неймовірно важке положення трудящих у країнах капіталу.

Найбільш гостро і нещадно викриває Маяковський Сполучені Штати Америки, в яких огидні риси сучасного капіталізму виявлені особливо яскраво. Тут замість любові — розпушта, замість вільної праці — голод і безробіття, замість рівності і братства народів — суд Лінча, звіряча дискримінація негрів, хижацька колоніальна політика, замість правдивої преси — брехня і наклепи. Поет образно викриває міф про „свободу“ американської демократії:

„И елозя
по небым сводам
стражем ханжества,
центров
и сала,
Пялит руку ваша свобода
над тюрьмою
Элис-Айланд“.

Ознайомившись з „американським способом життя“,

Маяковський робить висновок із своїх вражень:

„... Если ты
отвык ненавидеть, —
приезжай
сюда,
в Нью-Йорк“.

Разом з мільйонами чесних людей світу Маяковський бере участь у нашій сьгоднішній боротьбі проти англо-американських паліїв нової війни. Нам дорогий і близький Маяковський — глашатай комунізму. Ми відчуваємо його своїм бойовим сучасником — активним борцем за комунізм. Він і зараз іде в перших рядах будівників нового життя, його вірші запалюють радянських людей на трудові подвиги в ім'я побудови комунізму.

Маяковський дорогий нам тим, що він прапорносець партійних ідей, кращий виразник дум і почуттів радянського народу. Він був справді

„... народа водитель
и одновременно —
народный слуга“.
В. ТОЛСТИХ.

ПО СТОРІНКАХ КУРСОВИХ ГАЗЕТ

КУДИ ВИТРАЧАЄТЬСЯ ВАШ ЧАС?

Підбірку на таку тему вміщено в останньому номері стінгазети шостої групи III курсу юридичного факультету (редактор тов. Гаценбілер).

В образній формі газета розповідає про те, як планують свій робочий день два студенти групи — т.т. Вертгейм і Пронніков. Перший з них — відмінник навчання, бере активну участь в громадській роботі. „Після занять я відвідаю кіно, театр, або читаю художню літературу (юристи, як відомо, займаються у другу зміну), після цього перечитую газети та підбираю конспекти і книги для роботи вранці.

Піднімаюсь я о 7 годині ранку. Потім — фізична зарядка, туалет, сніданок. Від 8 годин 30 хвилин ранку до 1 години дня працюю над учбовим матеріалом, конспектую першоджерела, готуюсь до семінарських занять. Такий розпорядок дня дає мені змогу вчасно виконати всі завдання“.

Зовсім по-іншому „працює“ студент Пронніков. Безладне читання яких попало, часто зовсім непотрібних, книжок затягується до третьої години ночі. „В кімнаті, де живе Пронніков, раніше 10-ти годин ранку ніхто не піднімається. Ніяких зарядок. Декількома бризками води промивають очі і починають готувати сніданок. До 12-ти годин студент Пронніков встигає прочитати лише конспект і написати 2—3 рядки курсової роботи. Все це робиться аби-як, почувается велика втома: не виспався.

З 12 до 13 год. 50 хв. — відпочинок. Після цього Пронніков

ледве встигає протерти очі, заховати до кишені шматок хліба і за декілька секунд до дзвоника прибігти в аудиторію. І так кожний день“. Цілком зрозуміло, що таке „планування“ не дає змоги виконати найнеобхідніші завдання і погано позначається на стані здоров'я.

Але не тільки через погане планування робочого дня марно витрачається дорогий час.

„Візьміть олівець, — пропонує газета, — і разом з нами підраховуємо, скільки вчора ми даремно втратили часу під час лекцій“.

Перша година лекції з політекономії почалася з запізненням на 4 хвилини. На „заспокоєння“ студентів III курсу було витрачено ще 5 хвилин. Друга година почалася з запізненням на 3 хвилини, а закінчилась за 6 хвилин до дзвоника. На лекції з криміналістики за рахунок запізнення та „заспокоєння“ було витрачено ще 11 хвилин. Так лише за один день було втрачено 29 хвилин дорогоцінного часу по причині недисциплінованості студентів“.

Газета робить правильний висновок: треба негайно ліквідувати марне витрачання часу на лекціях, навчитися чітко планувати свій робочий день. В цьому — важлива умова подальших успіхів в навчанні.

Стінгазета 6-ої групи зробила корисну справу. Підбірку „Куди витрачається ваш час“ з інтересом читають всі студенти факультету.

Б. СПІВАК.

ЗАКІНЧИЛАСЯ ОЛІМПІАДА ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

Днями закінчилася перша післявоєнна олімпіада художньої самодіяльності університету. Олімпіада тривала п'ять днів. В ній взяли участь всі десять факультетів нашого університету. Жюрі олімпіади визначило місця факультетів. Перше місце завоював колектив художньої самодіяльності

юридичного факультету. Друге місце присуджено колективу історичного факультету, третє місце — біологічному факультету. Переможців олімпіади нагороджено грамотами. Олімпіада продемонструвала дальній ріст художньої самодіяльності в університеті.

Підсумки шахового чемпіонату ОДУ

Понад місяць продовжувався розиграш шахової першості університету. В змаганнях взяли участь тринадцять шахістів, в тому числі сім першорозрядників.

Після цікавої, напруженої гри перше місце завоював аспірант фізико-математичного факультету Н. Нейдінг, який набрав 10 очок із 12 можливих.

Друге та третє місця поділили першорозрядники В. Головань та В. Розщепкін. Вони мають по 9,5 очок. Особливо радує успіх молодого шахіста

студента юридичного факультету В. Розщепкіна, який показав гостру комбінаційну гру.

На четвертому та п'ятому місцях першорозрядники В. Масіч та Б. Співак.

Значно нижче своїх можливостей зіграли першорозрядники т.т. Песюлевич та Лубін, які набрали лише 50 процентів очок.

Помітних успіхів досягли молоді шахісти т.т. Писарук, Шмандін та Мишнаєвський, які дали ряд цікавих партій.

В. ГОЛОВАНЬ.

ПОПРАВКА

У минулому номері нашої газети третій абзац передової статті треба читати у такій редакції: „Таке положення створилося тому, що теми дисертаційних робіт давалися аспірантам керівниками і кафедрами з

запізненням, кафедри затягували затвердження тем. Торік, наприклад, були часті випадки, коли тема дисертації затверджувалася на кафедрі аж на другому році навчання аспіранта.“

Відповідальний редактор В. ЄФІМЕНКО.

Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2, кімната 17. Телефон 2-62-58.